

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 14 grudnia 2016 r.

Poz. 7985

UCHWAŁA NR 23/1290/2016 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 30 listopada 2016 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 561), art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, z późn. zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

stwierdza nieważność

postanowień uchwały Nr XXIII/121/2016 Rady Gminy w Doruchowie z dnia 27 października 2016 r. w sprawie stawek podatku od środków transportowych w części obejmującej załącznik Nr 2 w zakresie określenia stawki podatku od ciągników siodłowych lub balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą z innym systemem zawieszenia dwóch osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej nie mniej niż 31 ton w wysokości 2.456 zł - jako podjętej sprzecznie z przepisami art. 10 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716 z późn. zm.).

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tut. Izbie w dniu 16 listopada 2016 r., Rada Gminy w Doruchowie powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych określiła wysokość stawek podatku od środków transportowych.

Regionalna Izba Obrachunkowa na podstawie przepisów art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym zawiadomiła przedstawiciela Gminy o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do przedłożonej uchwały, wyznaczając jednocześnie termin badania na dzień 30 listopada 2016 r. Powodem wszczęcia postępowania nadzorczego było ustalenie stawki podatku od środków transportowych dla ciągników siodłowych lub balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą z innym systemem zawieszenia dwóch osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej nie mniej niż 31 ton w wysokości 2.456 zł, podczas gdy maksymalna stawka dla tej kategorii pojazdu nie może przekroczyć 2.374,85 zł.

Rozpatrując sprawę na posiedzeniu w dniu 30 listopada 2016 r., Kolegium Izby po zapoznaniu się z treścią uchwały ustaliło i zważyło, co następuje:

Samorząd terytorialny i jego organy działają na podstawie i w granicach prawa. Przepis art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym stanowi, że do właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach. Właściwość organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego odnośnie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych wynika z przepisów art. 10 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, górne granice stawek kwotowych określone w art. 5 ust. 1, art. 10 ust. 1 i art. 19 pkt 1, obowiązujące w danym roku podatkowym ulegają corocznie zmianie na następny rok podatkowy w stopniu odpowiadającym

wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszego półrocza roku, w którym stawki ulegają zmianie, w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego.

Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych w art. 10 ust. 1 wskazuje, że rada gminy określa w drodze uchwały, wysokość stawek podatku od środków transportowych, z tym że roczna stawka podatku od jednego środka transportowego nie może przekroczyć stawki maksymalnej wynikającej z ustawy, ani nie może być niższa od kwot określonych odpowiednio w załącznikach Nr 1, 2 i 3 do ww. ustawy.

Z przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z uwzględnieniem stawek wprowadzonych obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 28 lipca 2016 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w 2017 r. (MP z 2016 r., poz. 779) wynika, że roczna stawka podatku od ciągnika siodłowego i balastowego, o którym mowa w art. 8 pkt 4, w zależności od dopuszczalnej masy całkowitej zespołu pojazdów do 36 ton łącznie nie może przekroczyć 2.374,85 zł, a powyżej 36 ton – 3.072,52 zł, z tym że w zależności od liczby osi, dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu i rodzaju zawieszenia stawki podatku nie mogą być niższe od kwot określonych w załączniku nr 2 do ustawy – art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy.

Określona w zał. Nr 2, stawka podatku dla ciągników siodłowych lub balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą z innym systemem zawieszenia dwóch osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej nie mniej niż 31 ton (do 36 ton łącznie) w wysokości 2.456 zł przekracza stawkę maksymalną dla tej kategorii pojazdu. Maksymalna stawka podatku dla wyżej wymienionych pojazdów wynosi 2.374,85 zł (art. 10 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych). Ustalona zatem przez Radę stawka podatku zawyżona w stosunku do stawki maksymalnej o 81,15 zł.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji uchwały.

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

Przewodnicząca
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska